

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) דש"י ד"ה פס חסכה וגי' ילערכ הס"ד ואח"כ מ"ה באן כעיריבי תחומין דעיריבי תחומין תיקון מעליה דרא דאסמכיה:

גליון הש"ס

במ' אשר תחמם כמא. על
חולין דף ו' ע"א חוס'
דמי אשמושי שום שיה
כן יודע. ע"י (חוס' יעסם)
וספר תוספת יום השפוט
למחרת חצון יומא דף
ע"א ע"א: חוס' יעסם
השפוט על דמי דף ו' ע"א
חוס' דמי יעסם: שום אבל
שפוטין. על חולין דף ו' ע"א
חוס' דמי יעסם ויטין ו' ע"א
ל' ע"א חוס' דמי בחמשה:
במ' יסון בנפשא. ויטין
במחרשאל. והיא מחשבה
עד הלא דלחמא ד' ע"א:

מוסף רש"י

גל של עצמות, שמה,
לדוד שמה ונכדו פ.
אל עצמות (מחורין) פ.
עשרה. מיתות ששאל
למה, ערבתם. מיתות
שאלו. מחורין פ. שיעור קרב
יערוב. מחורין פ. המהמט
ספק הוא וספק דעגמט
למקל שמה מנהגים הוא,
לכח מה ששאל מיתות בין
המהמט מחורין פ. ליל
ואחרון כר קה ערוב,
ולכח מה שערב עליו בין
המהמט מחורין פ. יום
ענין מה לו היות לקח
מיתות. מחורין פ.

רבינו חננאל

מתחילין ג' דברים צריך
אדם לומר בתוך ש"י.
ואסיקנא צריך למיטריהו
בניחוחתא כי היכי דנקבלו
אינשי ביתה מיניה. מנא לן
דצריך הדלקת נר בשבת
שנאמר וידעת כי שלום
אהלך וגו', ואין שלום אלא

במה מדליקין פרק שני שבת

קן שהספק צו מקום מעבר
גם שם מפני טומאה ואריך
איתחזק טהרה. צהאי שוק
ניתן לפטותו: כאן קינץ בן

ואית' להו צערא לכהנים לאקופי אמר איכא
איניש דידע דאיתחזק הכא מטהרה א"ל ההוא
סבא כאן קיצץ ^בבן זכאי תורמסי תרומה
עבר איהו נמי הכי כל היכא דהוה קשי
מטהריה וכל היכא דהוה רפי צייניה *אמר
ההוא סבא *מיהר בן יוחי בית הקברות א"ל
אילמלי ^ג(לא) היית עמנו ואפי' היית עמנו
לא נמנית עמנו יפה אתה אומר עכשיו
שהיית עמנו ונמנית עמנו יאמרו וזנות
מפרכסות זו את זו תלמידי חכמים לא כל
שכן ירב ביה עיניה ונת נפשיה נפק לשוקא
חזייה ליהודה בן גרים אמר עדיין יש לזה
בעולם ^דנתן בו עיניו ועשהו גל של עצמות:
מתני' ^הג' דברים צריך אדם לומר בתוך
ביתו ערב שבת עם חשכה עשרתם ערבתם
הדליקו את הנר *^וספק חשכה ספק אינו
חשכה אין מעשרין את הודאי ואין מטבילין
את הכלים ואין מדליקין את הנרות *אבל
^זמעשרין את הדמאי ומערבין וטומנין את
החמין: **גמ'** מנא הני מילי א"ר יהושע ד
לי אמר קרא יודיעת כי שלום אהלך ופקדת
נך ולא ^חתחטא אמר רב רב בר רב הונא
^טאע"ג דאמור רבנן שלשה דברים צריך אדם
לומר וכו' צריך למימניהו בניתוחא כי היכי
דליקבלניהו מניה אמר רב אשי אנא לא
שמיע לי הא דרבה בר רב הונא וקיימתי
מסברא הא גופא קשיא אמרת שלשה
דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב
שבת עם חשכה עם חשכה אין ספק חשכה
ספק אינו חשכה לא והדר תני ספק חשכה
ספק אינו חשכה מערב: ^יסימן *^{יא}בגופאי
יומרא ^{יב}ציפרא ^{יג}חבלא ^{יד}דמילתא: א"ר אבא
אמר רב חייא בר אשי אמר רב לא קשיא
^{טא}כאן בעירובי תחומין כאן בעירובי חצרות
^{טב}ואמר ^{טז}ורבא ^{יז}אמרו לו שנים צא וערב עלינו
לאחד עירב עלינו מבעוד יום ולאחד עירב
עליו בין השמשות זה שעירב עליו מבעוד יום
נאכל עירובו בין השמשות וזה שעירב עליו
בין השמשות נאכל עירובו משחשכה שניהם
קנה עירוב מה נפשך אי בין השמשות ימא

הוא בתרא ליקני קמא לא ליקני וא
בין השמשות ליליא הוא קמא ליקני בר
ספקא הוא יוספקא דרבנן לקולא: ^ס (ואמר)
טומנין בדבר שאינו מוסיף הבל משחשכה
אביי אי הכי בין השמשות נמי ניגוד א"ל סתם

להשחץ ממש עד שנאלץ בין השמשות: שניסח קנו ע
היום צדוד העירוב קיים וקנה עירוב דלהס כר' יוסי
ת ותקיים עד שחשכה משיין לבין השמשות ימחל ועדיין
זה שהונה עליו בין השמשות: קח לא ליקני. שהר
זי בין השמשות ימחל או לילא במילתא דרבנן איתרע
אמרו אין עומיין בדבר שאינו מוסף הכל. כגון זמר ומח
שכה אין עומיין ותסת הטמנה בדבר שאינו מוסף הכל
מניין לא גפסת כר' גיירה שמא ימחל קדרתו שנטענה כ
גיור. דהא שבות מעליהם לא דהא איכא גזירה איתור
הודאי: ורסותא. פססוך לביה"ט הוא מעבירם מעל הא

וְאִי אֲפֶשֶׁר לִהְיוֹת מִשְׁחִשִּׁיכָה מִפְּנֵי שְׂאֵמָה מוֹסִיף וְלֹא הִתִּירוּ אֲלֵא דְבַר שְׂאֵינוּ

לד.

עקר איהו נמי הכי. מפרש' כמו יעקב אבינו וסיון מילתא:
כל היבא דהוה קשי טהריה. כדאיתא גמרא בפרק האשה
(דף סא. סב.) וטע' דמניא אמר רבי יוסי בן שאול מעשה בסלע שהיו
מחזיקין בה עומאה ב' אמר להו הביאו לי סדינין הביאו לו ושראן

מקום טהרה נגוד: **לֹא** קִשְׁיָה
כאן בעירובי תחומין ב'ל נראה
לר"ם כפירוש הקוגנטוס דבעירובי
תחומין מחמתירין משום דלית להו סמך
מן המקרא וכן פ"מ וכן יש בירושלמי
וכן משמע בפרק מי שהולאחור
(עירובין דף מו: וספ) גבי הא דקאמר
הלכה דכדרי המיקל בעירובי ערב פסא
אמר דשטרין קד"ה שטרין רב פסא
תלדות אבל בעירובי תחומין אימא לא
ומעיקרא היה מפרש ר"ם דעירובי
תלדות מחמירי טפי דלון מערבין אלא
בפס דתמשע בפרק דדר (דף וספ דף
ע"א: וכתלון דף וספ דף פ"א: וספ) אבל
בעירובי תחומין מערבין בכל דבר
חון ממין ומלח ויאלון נראה דהא
ר"ם ס"ל דתחומין דלורייתא בפרק
בכל מערבין (דף נ"ה:) ואפי"ה אפ"ה
ליה (בבב"ל) דעירובי תלדות בפת
ובעירובי תחומין מערבין בכל דבר
ללא אשכחן דפליג ר"ם אסתם משה
דבכל מערבין וטעמא דמקילי
דחומים ללא פס דע משום דלון
מערבין אלא לדבר מזה:

רבה בר רב הונא נאכל עירובי משחשבה. לאו
שה דברים צריך אדם דווקא וז"ל לא נאכל:

שניהם קנו עירוב. פירש

צביריו תחומין וכן משמע שגון אל וערב ואע"פ ספק חשכה אין מערבין עירובי תחומין ה"ל לכתחילה אבל בדיעבד כשר כ"ר יוסי דאמר (עירובין פ"ג דף נה.) ספק עירוב כשר וקשה לרשב"א דר' יוסי לית ליה ההם גבי נפל עליו גל או נשקר או תרומה ונתמאה ספק עירובי (אשל) אלל משום חזקה כדנתיא ההם כהדיא (דף נז.) כי"ל אמר רבי יוסי ספק עירוב כשר כ"ר אלל כספק י"ב הכא שתינו צ"ח השמות או נכלי צ"ח השמות לנו משום ומפר"ת דהכא מיידי צבירי חלרות וכן פר"ח וכן מוכח בסוף הדף (ע"ד פ"ג.) ולא אשכחנ נמי דלחו חוץ לעיר קאמר כמו לא ושכר לנו פועלים (נ"ח דף פג.)

הוא קמא ליקני בתרא לא ליקני בין השמשות
ורבנן לקולא: ^ע(ואמר) רבא מפני מה אמרו ^דאין
וסיף הבל משחשבה גזרה שמא ירתיח אמר ליה
ות נמי ניגזר א"ל סתם קדירות רותחות הן ואמר רבא
מפני

פ' השמשות: שניס קנו עירוב. דלגבי האי שנאלל בין השמשות
 ה' עירוב דהלכה כר' ויסי דלמא בעירובין (דף לה.) ספק עירוב
 לנצין השמשות וממא ועדיין לא קדש היום כשכונת וממא שיהי
 ת: קמא לא ליקני. שהרי נאלל מנעוד יוס: ה"ג ספק דרבנן
 ליה למילתא דרבנן איתרע לן בעירובי מחומין דרבנן וכל ספקא
 מוסיף הכל. כגון אמר ומוסין: משאכא. דתנן במתניתין ועומיין
 ונה דבדר שאינו מוסיף הכל דלוי בדבר המוסיף הכל אפי' מנעוד
 א' ומא קדרמו שנלעגה כשירא להטמיעה וירחינה מחילה וממא
 א' דהא איכא גזירת איסור דלורייחא וממא דמתניתין אית ליה דגורו
 יח"ש הוא מעבירם מעל האור וליכא למיחש לשמא נלעגה וירחינה:
 מפני

ואי אפשר להיות משחשיכה מפני שאמרו אין טומנין בתחילה בשבת, ולא יתכן להיות אלא מבעוד מוסף ולא התירו אלא דבר שאינו מוסף, ואם היה דבר שאינו מוסף מבעוד יום הוא שמות

עין משפט
גד מצוה

ב א מ"י פ"ה מהל' שנת הל' ג סמג
ן יא טושיע א"ח ס"י דס
פ"כ:
ג ב מ"י פ"ד מהל' שנת
הל' ג וסמג הל' ג

וַיֵּשֶׁב אִיחָם כִּי רָקָא קִיָּא
 דְּבַד טוֹשִׁיעִי אִיחָם כִּי רָקָא
 טַעֲמִין בִּי
 וְהָדָד מִיָּי פִּילָא מְהֵלִי
 מַעֲרֻכִין הִלְכֵּה סָא
 גַּם עֲשִׂין דִּרְכָּן אֵל טוֹשִׁיעִי
 שִׁמְתָן רָקָא טַעֲמִין אֵל וְסִי
 טַעֲמִין בִּי וְסִי מְנוּ טַעֲמִין
 בִּי
 וְהָדָד מִיָּי פִּילָא מְהֵלִי
 מַעֲרֻכִין הִלְכֵּה סָא
 וַיֵּשֶׁב אִיחָם שִׁמְתָן עַלֵּג טַעֲמִין
 וְהָדָד מִיָּי פִּילָא מְהֵלִי
 הִלְכֵּה גַּם מְנוּ לֵאחֹר קִיָּא
 וַיֵּשֶׁב אִיחָם כִּי רָקָא קִיָּא
 דְּבַד טוֹשִׁיעִי אִיחָם כִּי רָקָא
 טַעֲמִין בִּי
 שִׁמְתָן טַעֲמִין בִּי

ורה אור השלם

יָדַעְתָּ כִּי שָׁלוֹם אֶהְיֶה
לְךָ וְלָא תַחֲזָא:
אִיּוֹב ה' כִּד

דב נסים גאון

[illegible]